

Iako je Vaskrs najveći hrišćanski praznik-praznik na d praznicima, kod Srba se Božić i praznici vezani za njega najsvečanije proslavljaju i obiluju našim lepim običajima, koji vreme od nekoliko nedelja oko Božića čine najlepšim i najsvečanijim periodom u celoj kalendarskoj godini. Božić se praznuje kao uspomena na dan rođenja Gospoda Isusa Hrista, Sina bižijeg, spasitelja sveta. Ta činjenica da je to praznik rađanja novog života, praznik dece i detinjstva, praznik roditeljstva-očinstva i materinstva, ukasila je kod Srba ovaj praznik najlepšim verskim običajima i obredima. Svi ti običaji i obredi imaju jedan osnovni smisao i svode se na jedan cilj: umoliti Boga da sačuva i uveća porodicu i imanje domaćina. Sve je to izraženo u kratkoj narodnoj zdravici i molitvi o Božiću: "Daj, Bože, zdravlja i veselja ovom domu, neka nam se rađaju zdrava dečica, neka nam rađa žito i lozica, neka nam se uvećava imovina u polju, u toru i oboru!". Božiću se raduje i stari i mlado, i muško i žensko. Na nekoliko nedelja pred Božić (već od Nikoljdana) i nekoliko nedelja posle Božić (do Savindana) traje svečano praznično raspoloženje. Narod se veseli i raduje, u kućama i porodicama vlada prijatno duhovno raspoloženje.

Narod se veseli i raduje, u kućama i porodicama vlada prijatno duhovno raspoloženje, u atmosferi se oseća neko tiho praznično blaženstvo, pa se u takvim prilikama ljudi mire, praštaju jedni drugima uvrede nanete preko godine i ceo narod postaje jedna duša. U ovom periodu su najvažniji sledeći praznici: Detinjci, Materice, Oci, Tucindan, Badnjidan, Božić, Nova Godina, Bogojavljenje, Jovandan i Savindan. Za svaki od ovih dana i praznika vezani su naši lepi običaji.